

РЕШЕНИЕ

№ 24105

гр. София, 12.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 13.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **3998** по описа за **2025** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на адвокатът - пълномощника на Т. Н. К. срещу Решение № 509 от 07.02.2025 г., постановено по НАХД № 16660/2024 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 115 - ти състав. С решението е потвърден издаденият от СДВР Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система Серия К № 4029208/07.10.2020 г., с който на Т. Н. К., на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лв., за нарушение на чл. 21, ал.2 във вр. с ал.1 от същия закон.

В касационната жалба се твърди неправилност на въззивното решение. Излагат се твърдения относно нередовността на призоваването по делото пред решаващия съд. Оспорват се и изводите на районният съд за неприложимост на тригодишния давностен срок.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не е представляван. С писмена молба от 12.06.2025 г. адвокат – пълномощникът поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ по съображения за изтекла абсолютна погасителна давност. Претендира разноски, съгласно представен списък.

Ответникът по касация, Столична дирекция на вътрешните работи, чрез юрисконсулт - пълномощник е депозирал писмено становище за неоснователност на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар. Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище за основателност на

касационната жалба.

Административен съд София – град, XII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Въззивният съд правилно е установил от фактическа страна, че на 07.10.2020 г. в 19:30 часа лек автомобил марка „Пежо“ модел „2008“, с рег. [рег.номер на МПС], собственост на Т. К., се движил в населеното място - [населено място], по [улица]срещу Врана, с посока на движение от [улица]към [улица]. В посочения пътен участък максимално разрешената скорост на движение за пътни превозни средства от категория „В“ към процесната дата била 50 км/ч, въведена с пътен знак В26. Автомобилът е засечен да се движи на посоченото място с 69 км/ч, след приспаднат толеранс от 3%, т.е. с превишение на скоростта от 19 км/ч - нарушение по чл. 21, ал.2, вр. с ал.1 от ЗДвП. Нарушението е установено с техническо средство ARH CORDON M2 с № MD 1192, представляващо мобилна система за видеонаблюдение и регистрация на пътни нарушения с вградено разпознаване на регистрационни номера и комуникации.

Въз основа на констатираното и заснето нарушение на скоростта от СДВР бил издаден оспореният Електронен фиш Серия К № 4029208, с който на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.1, т.2 от ЗДвП на касатора е наложена „глоба“ в размер на 50 лева.

При така установената фактическа обстановка СРС е приел, че не са налице съществени процесуални нарушения, които да доведат до отмяна на ЕФ. Въззивната инстанция е разгледала спора по същество и след преценка на доказателствата приобщени по делото е приела за безспорно установен факта на извършване на вмененото нарушение на ЗДвП с посочения автомобил и при описаните в ЕФ обстоятелства, поради което е потвърдила ЕФ с наложената глоба в законоустановения размер.

Настоящата инстанция намира за основателно възражението на касатора за изтекла абсолютна погасителна давност, за която съдът следи и служебно.

Касаторът е наказан за нарушение, което е извършено на 07.10.2020 г.

Препращащата норма на чл.11 от ЗАНН предвижда, че по „въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита се прилагат разпоредбите на общата част на НК, доколкото в този закон не се предвижда друго“. Безспорно давността, изключваща наказателното преследване е обстоятелство, изключващо отговорността, доколкото я погасява. (Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. на ВКС по тълк. д. № 1/2014 г., ОСНК и ОСС на Втора колегия на Върховния административен съд)

В конкретния случай абсолютната давност от 4 години и 6 месеца - чл.81, ал.3, вр. чл.80, ал.1, т.5 от НК /изм. ДВ, бр. 26 от 2010г./ е изтекла на 07.04.2025 г., което в случая е след постановяване на решението на СРС - 07.02.2025 г. и преди образуването на делото в АССГ на 16.04.2025 г..

Съгласно разпоредбата на чл. 79, ал.1, т.2 от НК, вр. чл.11 от ЗАНН административнонаказателното преследване се изключва при изтичане на предвидената в закона давност. Изтекъл е определен, изрично лимитиран срок, след който законодателят приема, че поради твърде закъснялото във времето административнонаказателно преследване, се губи смисъла на неговото предупредително и възпитателно въздействие върху дееца и върху останалите граждани на обществото. Заличават се наказателноправните последици от извършеното деяние.

По изложените съображения, решението на СРС и потвърдението с него ЕФ се отменят.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 1 ЗАНН, основателна е претенцията на

касатора за присъждане на направените разноси. По делото са представени доказателства за сторени такива в размер на 300 лева и те следва да се присъдят, тъй като не са прекомерни. Воден от гореизложеното и на основание чл. 221, ал.2, предл. второ от АПК, вр.чл.63в от ЗАНН, Административен съд София - град, XII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 509 от 07.02.2025 г. на Софийския районен съд, НО, 115 – ти, постановено по НАХД № 16660/2024 г. по описа на съда, вместо което ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Електронен фиш серия К № 4029208/07.10.2020 г. на Столична дирекция на вътрешните работи, с който на Т. Н. К., на основание чл. 189, ал. 4, във връзка с чл. 182, ал. 1, т. 2 от Закона за движението по пътищата е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лв., за нарушение на чл. 21, ал.2 във връзка с ал. 1 от същия закон.

ПРЕКРАТЯВА административнонаказателното производство.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

Членове: